

ΖΩΗΣΑΝ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Μια αγάπη η καρδιά χωράει
Ως τον ορίζοντα μεγάλη
Παπαρούνες σε σταρένιο λιβάδι
Γιασεμιά σε κρυστάλλινο μπουκάλι

Τα μωρά αγνά και ίδια
Όσο η μήτρα περιβάλλει
Όπως το κρασί
Το δρύινο βαρέλι αγκαλιάζει

Η ζωή κόκκινο κρασί
Όπως ο χρόνος κυλά
Άλλο χρώμα έχει και άλλο άρωμα
Μα το ίδιο παραμένει

Οι εποχές περνούν
Τα δέντρα αλλάζουν αποχρώσεις
Όπως το ίδιο το κρασί
Που το δρόμο του χαράζει

Μια γουλιά μόνο φτάνει
Τη γλυκιά του γεύση να πάρεις
Σαν νερό αν το δεις
Μονομιάς θα το τελειώσεις

Με βρώμικες οσμές μη το πλαγιάσεις
Γιατί θα το χαλάσεις
Ίδιο ποτέ ξανά
Ο σταυραδερφός της λάσπης

Έντονες αισθήσεις και χημείες
Τη δυσωδία να καλύψεις
Το κρασί που έγινε ξύδι
Δεν μπορείς να το ξαναγαπήσεις.

ΘΗΒΑ 12.07.08